

Bovendien ontsnapte vlak vóór de eerste waarnemingen „in het veld” te Amsterdam een Siberische Taling, niet uit „Artis”, maar uit de eendenvijver van de Gemeente Amsterdam in het Vondelpark. Aanvankelijk werd in deze eendenvijver dagelijks een wak opengehouden, doch toen de dikke laag ijs de bodem van de vijver begon te naderen, werden de eenden gevangen en naar elders overgebracht. Bij de vangst ontsnapten enkele vogels, waaronder de Siberische Taling. Het dichtstbijzijnde open water was toen in de Kostverlorenvaart, die dicht langs de westelijke punt van het Vondelpark loopt. Tuinlieden in het Vondelpark vertelden mij in februari 1963 van het een en ander, doch op mijn verzoek bevestigde de afdeling Beplantingen van de Gemeentedienst Publieke Werken dit recentelijk nog eens.

(N.B. De Baarsjesweg uit het eerste bericht loopt langs de Kostverlorenvaart. De Geuzenkade loopt gedeeltelijk langs de Kostverlorenvaart, gedeeltelijk langs het Westelijk Marktkanaal, een zijtak van de Kostverlorenvaart.)

J. Walters.

Naschrift van de redactie:

Op grond van deze gegevens heeft de C.N.A. de aanvankelijk genomen beslissing herroepen en beschouwt ook deze het waargenomen exemplaar thans als een uit gevangenschap ontsnapte vogel (t.K.).

WAARNEMINGEN VAN EEN ROODPOOTVALK (*Falco vespertinus*) ().**

In de avond van de 21e mei 1965 gingen A. v. Berge Henegouwen, J. Philippona en ondergetekende om ongeveer acht uur naar de Laker Polder, een eiland van ± 20 ha groot in de Kaag onder Warmond. Het eiland bestaat uit hooiland en is plaatselijk omzoomd, met bomen, struiken en rietkragen.

Plots vloog dicht bij ons een valk uit een boom, die ons op het eerste gezicht aan een Boomvalk deed denken. Omdat hij verderop weer in een boom neerstreek, gingen we hem achterna om hem wat beter te bekijken. Dichterbij gekomen merkten we al gauw dat er iets niet klopte met onze snelle determinatie en dit vooral vanwege de geelachtige schedel en de geheel effen ongestreepte borst. Terwijl we ijverig alle kenmerken noteerden, vloog hij, toen we op ongeveer 50 m afstand waren gekomen, plotseling op en we meenden reeds dat hij het eiland zou verlaten. Gelukkig was dit niet het geval. Hij ging boven de hooilanden vliegen waar in de avond duizenden muggen dansten en begon daarop te jagen. Hierbij werd hij een paar maal aangevallen door een Grutto, wat ons goed materiaal gaf voor de groottebepaling. Hij was duidelijk kleiner. Tijdens het jagen konden we ook een paar maal de kleur van de poten zien, die duidelijk rood waren. We kwamen nu tot de conclusie dat het een Roodpootvalk ♀ moest zijn.¹⁾ Hij vloog op een hoogte van 2 tot 5 m boven de grond met onrustige snelle vleugelslag door de zwermen insecten heen, dan weer een stukje zwevend, dan weer iets fladderend, wat soms aan een Nachtzwaluw deed denken. Steeds ving hij

de insecten met zijn rechterklaus, die dan in de vlucht naar de snavel werd gebracht. Soms bevond hij zich dicht bij ons, dan weer op een paar honderd meter afstand, maar hij bleef tamelijk constant boven hetzelfde deel van het eiland. Na ongeveer 20 minuten jagen had hij kennelijk zijn avondmaal binnen en vloog weer naar de boom van waaruit we hem de eerste keer hadden zien weg vliegen. Voorzichtig zijn we hem weer gevolgd en konden hem toen tot op 10 m afstand benaderen. Met een 10 x 50 kijker hebben we toen nogmaals op al de kenmerken en speciaal de pootkleur gelet. Toen we hem een poosje bekeken hadden, vond hij het blijkbaar welletjes en richtte zich languit op, zodat de poten in hun geheel goed zichtbaar waren, strekte vervolgens even zijn vleugels en vloog daarna weg naar een andere boom.

We noteerden de volgende kenmerken:

Grootte: Kleiner dan Grutto (de lange snavel niet meegerekend).

Kop: Kruin en nek vaal stro-geel, aan snavelbasis wat lichter. Snavel heel klein en donker; washuid, lichtgeel, ongeveer als kleur van kruin. Witte wangen die overgaan in het geel van de kop. Dikke donkere oogstreep, van snavel tot achter het oog. Een baardstreep ontbrak geheel.²⁾

Onderdelen: Effen rossig oranjebruin, met hier en daar wat lichtere vlekken die aan rui deden denken. Anaalstreek iets lichter. Onderstaart: leigrijs, gebandeerd (7 strepen?). Ondervleugels: leigrijs, fijn gebandeerd, maar de rossige kleur van de borst loopt door in de oksels.

Bovendelen: Vleugels en rug: leiblaauw (als Boomvalk) geschubd, terwijl vleugelpunten en boeg iets donkerder lijken dan de rest.

Poten: Rossig rood (als van een postduif).

Vlucht: Tamelijk snel met veel zweven en wat fladderen bij het vangen van insecten.

P. R. v. Sasse v. Ysselt.

¹⁾ De pootkleur wijst niet op ♀, eerder op juv. ♂ (C.N.A.).

²⁾ Een ♀ en een juv. ex., in mijn collectie, afkomstig uit Hongarije, vertonen beiden een baardstreep, die overigens veel minder geprononceerd en minder omvangrijk is dan die van de Boomvalk (zie ook Heinroth, „die Vögel Mitteleuropas“, Band IV, gekleurde plaat IX) (t.K.).

NIEUWE VELDWAARNEMING VAN DE KLEINE GOUDPLEVIER (*Pluvialis dominica*).

Op 3 januari 1966 maakten wij, hiertoe in de gelegenheid gesteld door de nieuwe Zeeuwse verbindingswegen, een waarnemingstocht over Schouwen en Duiveland en Noord- en Zuid-Beveland. Het weer was na het Hellegatsplein prachtig. Volop zon, enkele graden boven nul, windkracht 7.

Om ongeveer drie uur n.m., toen we reeds een aardig aantal soorten op onze nog jonge jaarlijst hadden bijgeschreven, ontdekten we op een weilandje vlak bij Kortgene tussen een aantal Kieviten twee plevieren met een opvallende oogstreep. Eén onzer riep „morinel“, doch de vogels waren daar net niet klein genoeg voor.